

ಡೆಕ್ಕನ್ ಹೆರಾಲ್ಡ್ ಥಿಯೇಟರ್
ಫೈವಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ಕಾಲೇಜಿನ
ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಅಭಿನಯಿಸಿದ
'ದ್ರೌಪದಿ' ನಾಟಕದ ಒಂದು ದೃಶ್ಯ.
ಚಿತ್ರ: ಎಸ್.ಕೆ. ದಿನೇಶ್

**‘ಸ್ತ್ರೀಮತವನುತ್ತರಿಸಲಾಗದೆ
ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಗೆ’ ಎನ್ನುವ
ದ್ರೌಪದಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸಮಸ್ತ
ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೂ ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತಿದೆ.
ಅವಳು ನೈತಿಕ, ಬೌದ್ಧಿಕ
ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯರ ಹಕ್ಕು
ಎನ್ನುವಂತೆ ಲೋಕ ಸಮೃತ್ತವಾದ
‘ಭಾಷೆ’ಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ
ದುರ್ಯೋಧನ ಕೊಡುವ
ಉತ್ತರ ‘ದೇಹ ಭಾಷೆ’ಯದ್ದು.
ನ್ಯಾಯ-ತರ್ಕವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ
ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಸಿಗುವ
ಉತ್ತರ – ‘ಪುಷ್ಪವತಿಯಾದಲ್ಲಿ
ಫಲವತಿಯಾಗು ನಡೆ’**

ನುಡಿ
ರಾಜಕಾರಣಿ

ಎಲ್ಲ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾಳೆ, ಲಾಗಾಯ್ತೆಂದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಅದುಮಿಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಸದಾ ಕಾಲ ‘ಗಂಡು ಭಾಷೆ’ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವಳ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ದಮನಿಸಲು ಅದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಬಳಸುವುದು ಅವಳನ್ನು ದೇಹದ ಮೂಲಕ ಮಾತನಾಡಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಶಾಭಾವನೆಯಿಂದ ಎದುರಾದ ‘ಮಿ ಟಿೂ’ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಮಹಿಳೆಯರ ಬರಹಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಪುಷ್ಪವತಿ ಮತ್ತು ಫಲವತಿಯರ ನೋಟವೇ ಇನ್ನೂ ಗಂಡು ಭಾಷೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣಿನ ತ್ರಿಭಂಗಗಳನ್ನು, ‘ಮಾದಕ’ತೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಅಸ್ತೀಲವಾದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿ ಅವರು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮೆಸೇಜ್‌ಗಳು, ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತುಗಳು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಗಮನಿಸಿದರೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಲ ಬದಲಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲವೇನೋ ಅನ್ನಿಸುವಷ್ಟು ಮನಸ್ಸು ಖೇದಕ್ಕೊಳಗಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ಚಿಂತಕಿಯೊಬ್ಬಳ ಮಾತು ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ, ‘ನಾವು

ಭಾಷೆಯನ್ನು ಆಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಸಂಗಾತಿಗಳೇ, ಭಾಷೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದೆ, ಇನ್ನೂ ಎಲ್ಲಿಯತನಕ ಹೀಗೆ? ನಾವು ನಮ್ಮದೇ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಡವೆ?’

ಇದಕ್ಕೊಂದು ಘನವಾದ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಈ ನೆಲದ ಕಾವ್ಯ ‘ಮಲೆಯ ಮಹದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ’ದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮಲೆಯ ಸೋಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯ ಪಶುಪಾಲಕ. ಇವನು ಸೋಲಿಗರ ದೊಡ್ಡಿಯ ಚೆಲುವೆ ಸಂಕಮ್ನನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಒಮ್ಮೆ ಅವನು ಬೇಟೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವನಿಗೆ ಸಂಕಮ್ನನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಆತಂಕ. ಅದು ಅವಳ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ, ಕಾಳಜಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವಳ ಶೀಲವನ್ನು ಕುರಿತ ಆತಂಕ. ತಾನು ಇಲ್ಲದಾಗ ಆಕೆ ಪರಸಂಗ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಎನ್ನುವ ಭಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಬಲಗೈ ಭಾಷೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅವಳು ಒಪ್ಪದಿದ್ದಾಗ ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಾನೆ, ಹಟ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಸಂಕಮ್ನ ನೀಲಯ್ಯನ ಯಾವ ಬೆದರಿಕೆಗೂ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೂ ಮಣಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ ‘ಕೈಭಾಷೆ’ ಕೊಡುವುದು ಕೇವಲ ಭಾಷೆಯ ಅಥವಾ ಮಾತಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ, ಅದು ಅವಳ

ಅಸ್ತಿತ್ವದ, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವಳ ಸ್ವಾಭಿಮಾನದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇದು ತನ್ನನ್ನು ಕುರಿತ ಅನುಮಾನದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಆ ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ಇಂಟು ಕೊಡುವಂತೆ ತಾನು ಭಾಷೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ತನ್ನ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ ಅವಳಿಗೆ. ನೀನು ಕಟ್ಟಿದ್ದ ತರುವ ತಕ್ಕಯ್ಯ ನನ್ನ ಹಟ್ಟಿಂದಾಚೆ ಕಳುವಯ್ಯ ನಿನ್ನ ದಾರಿಯ ನೀನು ನೋಡಯ್ಯ ನನ್ನ ದಾರಿಯ ನಾನು ನೋಡ್ತೀನಿ ನಾನು ಬಲಗೈ ಮುಟ್ಟಿ ಭಾಷೆ ಕೊಡುವಂತ ಮಗಳಲ್ಲ ಹೋಗೋ ಯಜಮಾನ

ಇಲ್ಲಿ ಸಂಕಮ್ನ ಎಲ್ಲ ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲೂ ಗಂಡಿನ ‘ಯಜಮಾನ ಭಾಷೆ’ಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾ ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ‘ದೇಹ ಭಾಷೆ’ಯಿಂದಲೇ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಬಂಡಾಯವೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಹೆಣ್ಣನ್ನು ‘ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ’ ಎನ್ನುವ ದೇಹಮೂಲ ಮೌಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಹಾಕುವುದನ್ನು ಅವಳು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ ಎನ್ನುವ ‘ದೇಹ ಮೌಲ್ಯ’ ಗಂಡಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತಿದ್ದರೆ ಅವಳು ಹೀಗೆ ಖಂಡಿತ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.